

LA REALITAT OCULTA

CIMERA DE L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

La jove activista ecologista Greta S. Després de passar uns dies a la bella ciutat de Lisboa, es dirigeix a Madrid per participar en la cimera de l'emergència climàtica, junt amb els representants de la majoria de països del món, per a ratificar els acords de París de fa poc contra la crisi climàtica. Encara que no hi participen estats tan importants i decisius com la Xina, la Índia i els Estats Units, arribaran a temps? Podran frenar el deteriorament continu del planeta? Cada cop els desastres ecològics i la contaminació són més palpables i evidents tant per mar, terra i aire.

A la mateixa ciutat de Barcelona van morir l'any 2018, 2700 persones per la contaminació atmosfèrica segons un informe de l'hospital de la vall d'Hebron; quanta gent haurà de morir enguany? La dinàmica mateixa de producció i explotació del capitalisme depredador i cada cop més salvatge i destructiu fa molt difícil de poder aturar el procés d'escalfament global; caldria un canvi radical que les elits que manen i controlen el món no estan disposades a fer, en defensa dels seus interessos materials i de poder. Així ens anem apropant a futures catàstrofes, tsunamis i augment de la mort i la pobresa.

Si no s'actua ràpidament i canviant els models econòmics i de vida, l'ésser humà finalment desapareixerà degut a la seva inèrcia autodestructiva. Es així que alguns científics i historiadors comencen a parlar de l'homo depravatus en comptes d'homo sapiens. Sabem per informacions fidedignes que des de fa molts anys, i en l'actualitat, nombrosos extraterrestres d'altres galàxies ens visiten, però, a causa del depriment panorama humà que troben no volen saber res de nosaltres i esperen que els humans o que l'homo depravatus s'extingeixin.

Mentrestant els amos poderosos de la terra deixen que les multituds es manifestin per l'emergència climàtica tot dient amb un somriure hipòcrita i fastigós: "ja poden dir allò que vulguin i manifestar-se, nosaltres farem com sempre, augmentar el negoci i omplir cada cop més la bossa, i si venen catàstrofes i col·lapses, nosaltres ja estem protegits i els pobres desgraciats que es fotin pel bé de l'humanitat".

LA KINTA FORKA

DES DE MÈXIC AMB AMOR

El nostre enviat especial en missió secreta a Mèxic ens acaba d'enviar l'escrit que publiquem íntegrament malgrat els dubtes i després d'una llarga reunió de la resta de la redacció.

Ja fa unes setmanes que soc a Mèxic i de moment he fracassat en la primera missió. Es tractava d'entrevistar a Evo Morales però el dia abans es va fer escàpol cap ha l'Argentina. La segona missió era la de contactar amb l'Orfeó Català de Mèxic. I si, mirat de totes les maneres possibles, he estat acollit amb gran amor i escalf humà per la gent de l'Orfeó. Recordem que va ser fundat el 1906 per uns obrers catalans exiliats que fugien de la repressió però sempre ha tingut un sòlid contacte amb els mexicans que hi participen guanyats per la gran feina cultural duta a terme i les múltiples accions solidàries.

Arreu dels paisatges mexicans brolla un sol ardent i un amor manifestat des de la senzillesa dels gestos de la seva gent. Aquí, igual que a Catalunya, els agents de la classe política son uns enganya-pobles i uns especialistes en retòrica sense cap contingut. Però en canvi la llibertat i la dignitat es manifesten sovint en audaces accions guerrilleres en zones muntanyenques que recorden el maquis rural i urbà dels anys 1940 i 1950 a Catalunya.

A Mèxic són els pobles indígenes els qui mantenen una resistència i la lluita per la seva supervivència en front d'un estat neocolonial i explotador que els nega de ser i de viure com ells són. Tot caminant he anat fins el territori purépetxa a l'estat de Michoacán. Secularment aquest poble manté una lluita i s'ha alçat sovint en armes en pro de la seva independència comunitària. A causa del seu amor a la terra i a la seva vida, en moltes poblacions han expulsat els representants del govern central i s'han constituït en entitats independents coordinades per un consell superem que governa seguint els antics criteris d'amor i respecte per la natura i pels altres.

Tant és així que ahir em van acollir entre ells mostrant-me gran amor i gran cura tot vetllant el gran cansament i patiments acumulats a través dels anys. I encara més excel·lència quan una bella dona indígena –una tarasca- d'ulls grans i negres, de somriure alegre i plàcid em va agafar de la mà i portar ha casa seva dient-me: "manito el amor que tu precisas está ahora contigo". Als lectors de veure tota la profunditat del gest! Avui ja estic aprenent la llengua purépetxa mentre que ella ja diu paraules dolces i "cariñosas" en la meua llengua.

Amigues i amics algun dia, sí, algun dia, tornaré a Catalunya... però no se quant ja que l'amor em té corprès.

EL CONVIDAT

ASSESSOR LINGÜÍSTIC A POLÍTICS

L'anomenaré XxXx com a homenatge al cromosoma masculí i tenir pit i collons per treballar a Madrid com a lingüístic malgrat els seus orígens murcians i haver viscut a Catalunya fins que el president Pedro Sánchez el va telefonar directament i contractar en secret.

Els amics polítics del President estan encantats amb ell. Una de les raons de pes és que XxXx els acompanya al bar del Congrés i els assessora de com s'han de demanar les coses a la perifèria espanyola. Als territoris que ells anomenen "en provincies". De fet l'assessor els fa practicar amb els pobres "camareros" de la concessionària que regenta el bar dels diputats. XxXx entra al bar dient-los "Buenos días" i això ja els comença a revolucionar els ànims i la feina. Estan acostumats a la lingüística madrilenya. Un diputat entra al bar i diu: Uno de calamares! Amb veu potent i viril. Els "camareros" que guanyen el poc que solen guanyar els empleats de les concessionàries espanyoles solen respondre: Uno de calamares para Pepito. La norma es que ells han de cridar més alt i fort sinó són tatxats de "maricas impotents".

D'aquesta manera l'assessor paga els plats trencats que consisteix en pagar de la seva butxaca les consumicions i emportar-se a casa tota la caterva d'insults que s'endú diàriament per part de tothom. En aquest panorama l'assessor calma els nervis de la política espanyola i la dels sindicats d'obriers. I els polítics encantats en trobar algú que ho paga tot sense demanar res a canvi i encara els mostra el seu agraïment.

